

Efficiency Revenue Collection of Local Government Organizations, Case Study of Thung Khao Luang District Roi Et Province

Wimonrat Khochakul^{1*}

¹Roi Et Rajabhat University, Thailand

*Corresponding author. E-mail: ballnalee1144@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study the efficiency of revenue collection of the Thung Khao Luang Subdistrict Administrative Organization, 2) to study factors affecting the efficiency of revenue collection of the Thung Khao Luang Subdistrict Administrative Organization, and 3) to study ways to increase the efficiency of revenue collection at the Thung Khao Luang Subdistrict Administrative Organization, Thung Khao Luang District, Roi Et Province. This study used mixed methods research, quantitatively using questionnaires from 51 people representative of the Thung Khao Luang District and in-depth interviews with 15 key informants, including the president of the administrative organization subdistrict division, Subdistrict Administrative Organization Permanent Secretary, Finance Department Head and Revenue Collection Officer of Thung Khao Luang District Local Administrative Organization Roi Et Province. The results of the study found that: 1) Efficiency in revenue collection of the Thung Khao Luang District Local Administrative Organization Roi Et Province, Overall, it is at a high level. When considering each item, it was found that the item with the highest average value was accuracy and completeness in revenue collection. Consider the worthiness of revenue collection expenses and inspection measures respectively. 2) Factors affecting the efficiency of revenue collection of local government organizations Thung Khao Luang District Roi Et Province, Overall, it is at a high level. 3) The guideline for improving the efficiency of revenue collection is that executives should have a policy to improve the revenue collection system to reduce the process, the tax map information system and property registration are applied in the revenue collection system under equal service standards. And continuously create knowledge and understanding for the public regarding tax payment.

Keywords: Efficiency, Revenue Collection, Local Government Organization

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

วิมลรัตน์ ค้อชากุล^{1*}

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: ballnalee1144@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนตำบล อำเภอทุ่งเขาหลวง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนตำบล อำเภอทุ่งเขาหลวง และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนตำบล อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mix method research) โดยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามจากตัวแทนประชาชนในพื้นที่อำเภอทุ่งเขาหลวง จำนวน 51 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 15 คน ประกอบด้วย คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลังและเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความถูกต้องครบถ้วนในการจัดเก็บรายได้ ด้านความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บรายได้และด้านมาตรการตรวจสอบตามลำดับ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ คือ ผู้บริหารควรมีนโยบายในการปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ เพื่อลดขั้นตอน วิธีการมีการนำระบบสารสนเทศแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาประยุกต์ใช้ในระบบการจัดเก็บรายได้ภายใต้มาตรฐานการบริการที่เท่าเทียมกัน และสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเสียภาษีอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การจัดเก็บรายได้, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

© 2022 JOMSD: Journal of Organizational Management and Social Development

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 นับเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของไทยที่มีการบัญญัติเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมในหลายมาตรา โดยเริ่มจากสาระสำคัญที่บรรจุไว้ในมาตรา 78 ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งพาตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง และในหมวดว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่มาตรา 282 - 290 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะนอกจากนี้ยังกำหนดให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (โกวิทย์ พวงงาม, 2550)

ภายหลังเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 สาระสำคัญเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการคลังให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถูกบัญญัติให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในมาตรา 283 โดยนอกจากจะบัญญัติในเรื่องความเป็นอิสระทางการเงินและการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แล้ว ยังกำหนดให้ต้องมีการตรากฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิด การจัดสรรทรัพยากรในภาครัฐและการมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ ซึ่งการกระจายอำนาจด้านการคลัง (Fiscal Decentralization) หมายถึงการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่ม ซึ่งอาจจะมาจากภาษีท้องถิ่น ภาษีแบ่ง เงินอุดหนุน ขณะเดียวกันให้มีภารกิจและมีอำนาจการใช้จ่ายงบประมาณและการตรวจสอบตามกระบวนการของท้องถิ่น ลดการควบคุมจากรัฐบาล มักดำเนินการพร้อมกับการกระจายอำนาจการบริหารและปกครอง (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, 2550)

ฐานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสำคัญมากในการที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเจริญก้าวหน้าและมีความสามารถรับใช้ประชาชนในการอำนวยความสะดวก การสนองความต้องการของประชาชนในด้านต่างๆ ย่อมขึ้นอยู่กับภาษีรายได้ที่เพียงพอในการบริหารงาน หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีรายได้หรือฐานะการคลังยังไม่เพียงพอจะต้องอาศัยการอุดหนุนจากส่วนกลาง เมื่อเป็นเช่นนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะถูกควบคุมจากส่วนกลางมากขึ้น การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกควบคุมจากส่วนกลางมากเกินไป ย่อมทำให้สิทธิหรืออำนาจในการปกครองตนเองมีน้อยลง และขาดความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงท้องถิ่นของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้า (พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์, 2550)

องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาเพื่อการบริหารประเทศในส่วนท้องถิ่น เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจในด้านการพัฒนาส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เกิดการพัฒนาทางด้านการเมือง ในเรื่องของกระจายอำนาจทางการเมือง หมายถึง การที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบทางการเมืองให้กับหน่วยการปกครองท้องถิ่นให้มีอิสระในการตัดสินใจทางการเมือง อันได้แก่ การจัดหารายได้ การใช้จ่าย การก่อหนี้ และการบริหารการคลัง โดยไม่ต้องอยู่ในการบังคับบัญชาของรัฐบาลกลางเพียงแต่อยู่ในการควบคุมบางเรื่องที่เป็นเท่านั้น (จุติมา รามัญศรี, 2545) โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงสร้างและที่มาของรายได้ที่คล้ายคลึงกัน คือ 1) ภาษี อากร ประกอบด้วย ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ 2) ภาษีที่ท้องถิ่นมอบให้รัฐบาลจัดเก็บแทน ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจ เฉพาะ ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ภาษีการพนัน 3) ภาษีที่รัฐจัดเก็บแล้วมอบให้ท้องถิ่นทั้งจำนวน ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับ 4) รายได้ จากทรัพย์สิน 5) รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ 6) รายได้เบ็ดเตล็ด 7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล 8) เงินกู้ ในปัจจุบันประกอบด้วยรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองหรือจัดหาเองรายได้จากภาษีอากรที่รัฐบาลแบ่งจัดสรรหรือจัดเก็บเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินอุดหนุนอื่นๆจากรัฐบาล ซึ่งในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ของตนเอง คิดเป็นสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับรายรับทั้งหมดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากการขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ แต่เมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนกระจายอำนาจแล้วระยะแรกโครงสร้างรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปลี่ยนไป โดยจะมีเงินรายได้จากงบประมาณเพื่อการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มขึ้นอีกแหล่งหนึ่ง (วลาสินี เมฆนิติกุล, 2551) แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีภารกิจมากมายหลากหลายที่ต้องให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ดังนั้น รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องหาแนวทางพัฒนาแหล่งรายได้ ใหม่พร้อมกับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เพิ่มมากขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ที่ต้องจัดเก็บเองตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.

2537 คือ การจัดเก็บภาษีภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม รวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ซึ่งการจัดเก็บรายได้ทุกประเภทนั้นจะมีประสิทธิภาพได้จะต้องครอบคลุมถึงขั้นตอนกิจกรรมที่จะดำเนินการจัดเก็บรายได้ ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ต่างๆ ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวงเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง เป็นธรรม ทันตามกำหนดระยะเวลาและสามารถจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จึงได้จัดทำแผนพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ขึ้น โดยมุ่งหวังให้การจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวงบรรลุเป้าหมายสูงสุดตามที่วางไว้ หลักสำคัญของเงินได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ รายได้ดังกล่าวควรมาจากการจัดเก็บจากผู้ที่อยู่ในพื้นที่ให้บริการ สาธารณะนั้นๆ ให้มากที่สุดและการจัดเก็บนั้นควรสะท้อนถึงผลประโยชน์จากการบริการสาธารณะที่จัดหาให้แก่ผู้ที่ต้องจ่ายภาษี อย่างไรก็ตาม การไม่คำนึงถึงแหล่งรายได้ที่มีอยู่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจขยายการให้บริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง ต้องหันไปพึ่งรายได้จากภายนอกท้องถิ่น อาทิ เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลในที่สุดแล้วอาจทำให้ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องถูกบั่นทอนลง (สกนธ์ วรรณวิวัฒนา, 2551)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ารายได้และงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญในพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้ให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบล อันเป็นแนวทางให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีรายได้เพิ่มมากขึ้น พึ่งพาตนเองทางการคลังได้ต่อไปในอนาคต และในที่สุดก็จะส่งผลทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีรายได้เพียงพอที่จะนำมาพัฒนาท้องถิ่น และจัดทำบริการสาธารณะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mix method research) โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

การศึกษานี้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จำนวน 15 คน ใน 5 ตำบล คือ ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 คน ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 คน และหัวหน้าส่วนการคลัง/เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จำนวน 5 คน

1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

การศึกษานี้ประชากรที่ใช้ศึกษา จำนวน 51 คน ใน 5 ตำบล คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะตัวแทนประชาชนในพื้นที่โดยศึกษาทั้งประชากร ดังนี้ อำเภอทุ่งเขาหลวงแบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 5 ตำบล 51 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลทุ่งเขา

หลวง 7 หมู่บ้าน ตำบลเทอดไทย 10 หมู่บ้าน ตำบลบึงงาม 10 หมู่บ้าน ตำบลมะบ้า 10 หมู่บ้าน ตำบลเหล่า 11 หมู่บ้าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและใช้แบบสอบถาม ในการเก็บข้อเชิงปริมาณ โดยสร้างแบบสอบถามที่มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย อาศัยกรอบแนวความคิดจากทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

ตอนที่ 4 แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลแบ่งชั้นภูมิ โดยข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ผู้ทำการวิจัยครั้งนี้สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2) ผู้ทำการวิจัยครั้งนี้ขอหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้ง 5 แห่ง

3) ผู้ทำการวิจัยทำการนัดหมายผู้ให้ข้อมูลหลักในการเข้าสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถาม

4) ผู้ทำการวิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์และข้อมูลแบบสอบถามเพื่อดำเนินการต่อไป

5) เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับการกรอกข้อมูลแล้ว นำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

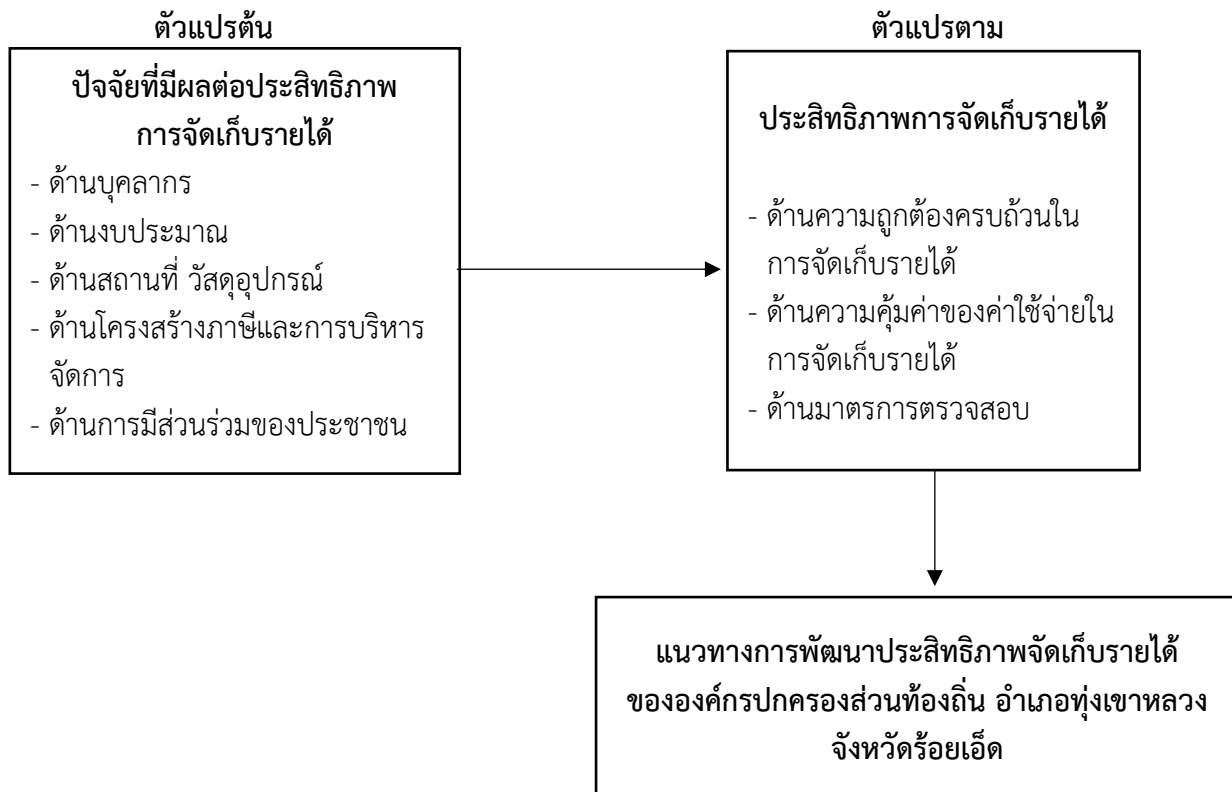
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาจัดระเบียบ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์และสะดวกต่อการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคทางสถิติ ได้แก่ ค่าสถิติที่ใช้กับตัวแปรเดียว (Univariate Analysis) ซึ่งเป็นค่าสถิติพื้นฐาน (Basic Statistics)

1) อธิบายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างตามแบบสอบถามในส่วนที่ 1 ซึ่งสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) และค่าเฉลี่ย (Mean)

2) บรรยายลักษณะและทิศทางของข้อมูลในส่วนที่ 2 ซึ่งสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งนี้การแปลผลค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปรนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน และแปลความหมายไว้ 4 ช่วง โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับได้ดังนี้

1.1 ด้านความถูกต้องครบถ้วนในการจัดเก็บรายได้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินได้ครบถ้วนตามรายละเอียดผู้ชำระภาษีหรือทะเบียนลูกหนี้ มีการจัดเก็บภาษีป้ายได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีการจัดเก็บภาษีป้ายได้ครบถ้วนตามรายละเอียดผู้ชำระภาษีหรือทะเบียนทรัพย์สิน มีการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้อย่างครบถ้วนตามรายละเอียดผู้ชำระภาษีหรือทะเบียนลูกหนี้และมีการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์ได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 ด้านความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บรายได้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รายได้จากการจัดเก็บภาษีสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเกิดประโยชน์ตรงต่อความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง รายได้จากการจัดเก็บภาษีสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างคุ้มค่า สามารถบริหารเวลาที่ใช้ไปในการจัดเก็บภาษีได้อย่างเหมาะสมสามารถจัดเก็บภาษีได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ มีความคุ้มค่ากับรายได้ที่จัดเก็บภาษีและค่าใช้จ่ายในการจ้างพนักงานในการจัดเก็บภาษีมีความคุ้มค่ากับรายได้ที่จัดเก็บภาษี

1.3 ด้านมาตรการตรวจสอบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการสำรวจผู้ไม่มาชำระภาษีและมีหนังสือเตือนไปยังผู้ที่ยังไม่ชำระภาษีทุกรายการตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินภาษีกับทะเบียนทรัพย์สินของผู้ชำระภาษี มีการดำเนินการตรวจสอบภายหลังจากหมดกำหนดระยะเวลาในการรับชำระภาษี มีระบบข้อมูลการตรวจสอบภาษีที่ค้างชำระ และมีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

2.1 ด้านบุคลากร

จากการสัมภาษณ์พบว่า บุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดเก็บรายได้ขึ้นเกิดประสิทธิภาพหรือด้อยประสิทธิภาพ ซึ่งหากเกิดประสิทธิภาพก็จะเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงตามความต้องการของประชาชน หากการจัดเก็บรายได้ไม่มีประสิทธิภาพก็เป็นปัญหาต่อท้องถิ่นในการพัฒนา การแก้ไขปัญหา หรือการสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ปัญหาในเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรก็มีความสัมพันธ์กันกับการจัดเก็บรายได้และงบประมาณที่เกิดจากการจัดเก็บรายได้ ความพยายามจัดเก็บให้ได้ตามเป้าหมาย ในขณะที่สิ่งตอบแทน สิ่งจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่มีน้อยหรือบางแห่งไม่มี และไม่เห็นความสำคัญของการจัดเก็บรายได้ ไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างขวัญและกำลังใจ แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องมีความพยายามในการจัดเก็บให้ได้ตามเป้าหมาย

2.2 ด้านงบประมาณ

จากการสัมภาษณ์พบว่า ความสามารถในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าที่ตั้งไว้ หรือได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย และการจัดสรรงบประมาณในการนำมาบริหารจัดการด้านการพัฒนางานจัดเก็บรายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งรายได้ของท้องถิ่นมาจากสถานการณ์ประกอบการร้านค้าแหล่งที่มาของรายได้ ฐานภาษีผู้อยู่ในข่ายภาษีไม่ได้เพิ่มมากขึ้นทุกปี อีกทั้งมีการยกเลิก ปิดกิจการไปก็มีมาก การจะเร่งรัดพัฒนารายได้ให้สูงขึ้นทุกปีจึงเป็นไปได้

2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์

จากการสัมภาษณ์พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ไม่มีการจัดหาไว้อย่างพอเพียง คอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับนำมาประยุกต์ใช้ในงานจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น สามารถแบ่งเบาภาระงานของบุคลากรจัดเก็บรายได้เป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันวัสดุอุปกรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นยังไม่เพียงพอและล้าหลัง ยากต่อการใช้งาน ทำให้ขั้นตอนในการจัดเก็บรายได้ล่าช้าตามไปด้วย การเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนางานจัดเก็บรายได้ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ โดยส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จะใช้คอมพิวเตอร์ในงานอื่นๆ ด้วย ทำให้ไม่สามารถแยกวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในงานจัดเก็บรายได้ โดยเฉพาะงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจะใช้หลายงานไม่ได้ต้องแยกสัดส่วนในงานจัดเก็บรายได้ออกจากงานอื่น เพื่อลดปัญหาในการจัดเก็บรายได้ คอมพิวเตอร์ขาดคุณภาพโดยส่วนใหญ่คอมพิวเตอร์ที่ใช้งานอยู่มีอายุการใช้งานนานกว่า 4 ปี และไม่มีเพียงพอต่อการทำงาน โปรแกรมแผนที่ภาษีที่ใช้อยู่ใช้งานไม่ได้ และไม่เป็นปัจจุบัน รวมทั้งปัจจุบันได้มีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้งานงานจัดเก็บรายได้ แต่เมื่อพิจารณาจากภาระงานของงานจัดเก็บรายได้แล้วยังต้องเพิ่มวัสดุอุปกรณ์ให้มากกว่านี้เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงาน

2.4 ด้านการบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์พบว่า ระบบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลเองโดยระบบการบริหารจัดการมีสายการบังคับบัญชาสลับซับซ้อน รวมถึงขั้นตอนการทำงานที่ขาดความยืดหยุ่นกระชับ และ

วิสัยทัศน์ในการพัฒนางานจัดเก็บรายได้ ซึ่งไม่เอื้อต่อการทำงานในยุคปัจจุบัน เกิดการกระจุกตัวอยู่ตามจุดต่างๆ รวมทั้งความผิดพลาดและความคลาดเคลื่อนของความถูกต้อง ซึ่งนับเป็นปัญหาระดับรากเหง้าที่ต้องทำปฏิวัติการทำงานด้วยการให้ความสำคัญกับลูกค้าหรือประชาชนเป็นหลักเริ่มต้นที่ความถูกต้องและปัญหาของประชาชน การตอบสนองความต้องการและการแก้ไขปัญหาของประชาชน โดยลดขั้นตอน วิธีปฏิบัติดั้งเดิมที่ซับซ้อนยุ่งยากและสร้างกรอบวิธีการปฏิบัติขึ้นใหม่โดยยึดการตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลักอย่างมีมาตรฐานเดียวกันทุกแห่ง การประชาสัมพันธ์ประชาชนอาจไม่ทราบถึงหน้าที่ในการชำระภาษีของตน และยังไม่เข้าใจถึงประเภทภาษีที่ตนต้องจ่าย ซึ่งการเผยแพร่ความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน จะช่วยให้ประชาชนเข้าใจถึงหน้าที่ของตนและมาชำระภาษีเพิ่มขึ้น ควรจัดพิมพ์เอกสารส่งถึงประชาชนในรูปแบบต่างๆ เช่น ไปรษณียบัตรหรือบัตรอวยพรปีใหม่ เพื่อเป็นการกระตุ้นหรือเตือนความจำให้ประชาชนมาชำระภาษีตรงตามกำหนด อีกทั้งประชาชนผู้เสียภาษีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับต่ำ ประชาชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษีของตนเองว่าจะต้องเสียภาษีอะไรบ้าง

2.5 ด้านการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

จากการสัมภาษณ์พบว่า พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีการจัดทำรูปแบบในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ยังไม่มีมาตรฐานในการสร้างบันทึกหรือจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม ข้อมูลต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกันรวมทั้งในเรื่องของรูปแบบและซอฟต์แวร์ต่างๆ ที่ใช้ในการจัดทำจัดเก็บและนำเข้า ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานเป็นไปได้ยาก หรือแทบเป็นไม่ได้ในสถานะปัจจุบัน จากการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินขาดมาตรฐานในการจัดทำระบบ ทำให้ไม่มีมาตรฐานในการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เพราะข้อมูลแต่ละชนิดต้องมียุทธศาสตร์ในการปรับปรุงข้อมูลแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังขาดการสนับสนุนทางด้านทรัพยากรที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการปรับปรุงข้อมูลอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการสนับสนุนทางด้านกำลังคนและงบประมาณ ข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันก็จะส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้

3. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด

3.1 ด้านบุคลากร

3.1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นผู้มอบนโยบายให้กับผู้ปฏิบัติงานซึ่งจะได้มีการกำกับดูแลการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเน้นด้านการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และความรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติงานและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี

3.1.2 ควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับปริมาณของงานจัดเก็บรายได้ที่มีอยู่จึงจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดความรวดเร็วทันเวลา เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

3.2 ด้านงบประมาณ

3.2.1 การพิจารณาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามที่ได้ตั้งเป้าไว้ และได้รับงบประมาณรายจ่ายที่จะนำมาบริหารงานจัดเก็บรายได้จำนวนน้อยขององค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการเพิ่มค่าตอบแทนหรือสิ่งจูงใจอื่นๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับจำนวนเงินงบประมาณที่มีอยู่ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

3.2.2 ควรเพิ่มงบประมาณในด้านการเพิ่มอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องใช้สำนักงานอื่นให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้

3.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์

3.3.1 เทคโนโลยีสารสนเทศหรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์นั้น เป็นเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งช่วยให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการบริหารจัดการข้อมูลจำนวนมาก โดยเฉพาะข้อมูลในเชิงพื้นที่ ซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติในงานจัดเก็บรายได้การนำเครื่องมือที่มีความทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานจะช่วยผู้ปฏิบัติสามารถทำงานได้ด้วยความสะดวกรวดเร็ว และง่ายต่อการนำไปใช้ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ประหยัดเวลาในการปฏิบัติงาน ลดต้นทุนการบริหารข้อมูลและเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับบุคลากร

3.3.2 การเพิ่มจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อความต้องการในการทำงาน และแยกงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินออกจากงานอื่น เพื่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูล

3.4 ด้านการบริหารจัดการ

3.4.1 ควรทำการปฏิวัติการทำงานด้วยการให้ความสำคัญกับลูกค้าคือประชาชนเป็นหลัก เริ่มต้นที่ความต้องการและปัญหาของประชาชน ปิดท้ายด้วยการตอบสนองความต้องการและการแก้ปัญหาของประชาชน โดยลดขั้นตอน วิธีปฏิบัติดั้งเดิมที่ซับซ้อนยุ่งยาก และสร้างกรอบวิธีการปฏิบัติขึ้นใหม่ โดยยึดการตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลักอย่างมีมาตรฐานเดียวกันทุกแห่ง

3.4.2 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีอย่างต่อเนื่องสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชน ในการเสียภาษีให้เกิดความยินยอมและเต็มใจในการเสียภาษีเพราะการไม่เสียภาษีของประชาชนเป็นการทำลายระบบการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นอย่างชัดเจนทำให้การจัดเก็บรายได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ควรมีมาตรการเพิ่มโทษสำหรับผู้ที่ไม่เสียภาษีให้แก่รัฐมากขึ้น

3.5 ด้านกาจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

3.5.1 การพัฒนาด้านประสิทธิภาพการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ควรมีมาตรการให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง จะต้องจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพราะตัวแผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดเก็บรายได้ให้ครบถ้วน ถูกต้องเป็นธรรมเพราะเวลาเราดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะทราบว่าที่ดินแปลงไหนควรเก็บภาษีบำรุงท้องที่แปลงไหนควรเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และรวมถึงใบอนุญาตประกอบกิจการค้าต่างๆ ด้วย จึงต้องมีการสำรวจเพื่อให้การจัดเก็บครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรมสามารถปฏิบัติงานในการจัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะแผนที่ภาษีเมื่อทำเสร็จแล้วจะสามารถทำทะเบียนทรัพย์สินได้เลย โดยถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดที่มีความพร้อมด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร ด้วยก็ควรที่จะจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งเราเรียกว่า GIS ซึ่งย่อ Geographic Information System ซึ่งเป็นโปรแกรมซอฟต์แวร์ ซึ่งสามารถโปรแกรมอื่นได้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการจัดเก็บรายได้ และเรื่องการบริหารสาธารณะอื่นๆ ในการบริหารงานก็สามารถทำได้หมด ซึ่งถ้าหน่วยงานมีโปรแกรมนี้อยู่แล้วจะสามารถทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพข้อได้เปรียบของภาษีจะลดลง ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ โปร่งใสแน่นอน และเป็นฐานข้อมูลในการบริหารงานด้านอื่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ด้วย ทำให้การทำงานที่เราเรียกว่าการกระจายอำนาจออกไปสู่ท้องถิ่นจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.5.2 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ยังมีบางแห่งที่มีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินด้วยมืออยู่ และมีบางแห่งที่งบประมาณเพียงพอสามารถเริ่มนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินได้ แต่ยังมีขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้งาน เพราะบุคลากรมีภาระงานประจำอยู่แล้ว จึงไม่ค่อยมีเวลาในการศึกษาพัฒนาความรู้ความชำนาญด้านการนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ จึงควรมีแนวทางในการเพิ่มอัตราค่าจ้างของบุคลากรด้านการจัดเก็บรายได้ โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ ส่วนบุคลากรที่มีอยู่

แล้ว จะต้องมีการพัฒนาโดยการศึกษาอบรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3.5.3 ควรมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินไว้แหล่งเดียวกันเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องในการประมวลผลข้อมูล และเกิดความเที่ยงตรงในการประเมินภาษี

อภิปรายผล

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับได้ดังนี้

1) *ด้านความถูกต้องครบถ้วน* มีการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินได้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินได้ครบถ้วนตามรายละเอียดผู้ชำระภาษีหรือทะเบียนลูกหนี้ มีการจัดเก็บภาษีป้ายได้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีการจัดเก็บภาษีป้ายได้ครบถ้วนตามรายละเอียดผู้ชำระภาษีหรือทะเบียนทรัพย์สิน มีการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้ครบถ้วนตามรายละเอียดผู้ชำระภาษีหรือทะเบียนลูกหนี้และมีการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์ได้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

2) *ด้านความคุ้มค่า* ของค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บรายได้ รายได้จากการจัดเก็บภาษีสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเกิดประโยชน์ตรงต่อความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง รายได้จากการจัดเก็บภาษีสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างคุ้มค่า สามารถบริหารเวลาที่ใช้ไปในการจัดเก็บภาษีได้อย่างเหมาะสม สามารถจัดเก็บภาษีได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด ค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ มีความคุ้มค่ากับรายได้ที่จัดเก็บภาษีและค่าใช้จ่ายในการจ้างพนักงานในการจัดเก็บภาษีมีความคุ้มค่ากับรายได้ที่จัดเก็บภาษี

3) *ด้านมาตรการตรวจสอบ* มีการสำรวจผู้ไม่มาชำระภาษีและมีหนังสือเตือนไปยังผู้ที่ยังไม่ชำระภาษีทุกรายการตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินภาษีกับทะเบียนทรัพย์สินของผู้ชำระภาษี มีการดำเนินการตรวจสอบภายหลังกำหนดระยะเวลาในการรับชำระภาษี มีระบบข้อมูลการตรวจสอบภาษีที่ค้างชำระ และมีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับได้ดังนี้

1) *ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน* อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้จัดทำแผ่นพับ วารสารเพื่อเผยแพร่ ชี้แจงให้ประชาชนทราบ ได้ออกหน่วยเคลื่อนที่รองรับบริการชำระภาษีนอกสถานที่ให้แก่ประชาชนผู้ชำระภาษี ได้ขอความร่วมมือทุกหมู่บ้านทำการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายเพื่อชี้แจงและขอความร่วมมือชำระภาษีตามกำหนด ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมชี้แจงในการออกข้อบัญญัติค่าธรรมเนียมประจำปี ประชาชนให้ความร่วมมือในการยื่นแบบและเสียภาษีตามกำหนด การจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับภาษีและประเภทที่จัดเก็บได้ในแต่ละปีให้ประชาชนได้รับทราบ และประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหาร จัดตั้งเป้าหมายในการเพิ่มยอดรายได้จากฐานภาษี สอดคล้องกับ รสสุคนธ์ พอมูล (2551) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้ำสัก อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่างและใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการจัดเก็บต่างๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางและวางแผนการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุม ซึ่งได้มีการจัดทำทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีการปรับปรุงทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทให้เป็นปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ ใช้วิธีการส่งหนังสือแจ้งเตือนการเสียภาษี

2) *ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์* อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บริเวณที่พักรับรองประชาชนมาติดต่อชำระภาษี มีความสะดวกสบาย มีแสงสว่างเพียงพอประชาชนมีความพึง

พอใจ สถานที่ที่มีความสะอาด มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม พร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปที่มาติดต่อชำระภาษี สถานที่ตั้งมีเส้นทางคมนาคมสัญจรไปมาอย่างสะดวกแก่ผู้มาติดต่อชำระภาษีและวัสดุสำนักงานแบบพิมพ์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนที่มาเสียภาษี

3) *ด้านงบประมาณ* อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือควรตั้งงบประมาณในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีด้วยความคุ้มค่าให้ผลดีเชิงคุณภาพและปริมาณในระยะยาวให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชัดเจน มีงบประมาณเพียงพอในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน คณะสมาชิกสภาท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการสนับสนุนงบประมาณด้านการจัดเก็บภาษี ประชาชนในเขตตำบลเห็นด้วยกับการใช้งบประมาณด้านการพัฒนารายได้ และควรจัดตั้งงบประมาณในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจัดเก็บรายได้

4) *ด้านบุคลากร* อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้อธิบายเกี่ยวกับการชำระภาษีประจำปีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชัดเจน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความเข้าใจในเรื่องจัดเก็บภาษีของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ได้รับการอบรมความรู้ในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และมีความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บรายได้สอดคล้องกับเนาวรัตน์ ธรรมวรกุล (2551) ศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว พบว่าประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน ด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับมาก

5) *ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ* อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โครงสร้างนโยบายของฝ่ายการเมือง เห็นความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บภาษี คณะผู้บริหารสามารถประสานงานด้านการบริหารจัดการการพัฒนารายได้โดยเฉพาะงานจัดเก็บภาษี กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี พนักงานส่วนตำบลซึ่งถือว่าเป็นฝ่ายประจำให้ความร่วมมือในนโยบายการบริหารจัดการงานด้านจัดเก็บภาษี โดยไม่มีการต่อต้าน การบริหารจัดการการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัดถูกต้องและเป็นธรรม เป็นโครงสร้างการบริหารจัดการ ด้านกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน มีหลักการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาให้กับผู้ที่หลีกเลี่ยงภาษีด้วยการแจ้งเป็นหนังสือประสานงานขอความร่วมมือให้ชำระภาษีและชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะใช้มาตรการลงโทษทางกฎหมาย และวิธีการบริหารจัดการและบทลงโทษแก่ผู้ไม่มาชำระภาษีใช้อย่างจริงจัง และเสมอภาคสอดคล้องกับวัชร หอมจันทร์กลุ่ม (2551) ที่ศึกษาสาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลคชสิทธิ์ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี พบว่าข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ คือ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระบบภาษีกฎหมายระเบียบ และพ.ร.บ. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้พบว่า ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจแบ่งเป็น 2 กลุ่มส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจมาก ต่อโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบและพ.ร.บ.หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ ที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย คือ ความรู้ความเข้าใจอัตราจัดเก็บภาษีอากรของ อบต. และสอดคล้องกับวลาสินี เมฆนิตกุล (2551) ที่ศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ และตัวแปรด้านการบริหารของเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ ซึ่ง ประกอบด้วยการกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ด้านความพร้อมบุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชน ยังไม่สูงนักแต่เป็นที่น่าสนใจที่เจ้าหน้าที่เหล่านี้สามารถจัดเก็บรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความถูกต้องครบถ้วน ด้านการจัดเก็บได้ตามกำหนดเวลา ด้าน

ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่าย ด้านการตรวจสอบติดตาม ด้านการฝึกอบรมให้ความรู้ตามสายงาน และด้านบุคลากรมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ในระดับสูง

แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

1. *ด้านบุคลากร* องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเน้นด้านการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และความรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติงานและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี และควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับปริมาณของงานจัดเก็บรายได้ที่มีอยู่จึงจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดความรวดเร็วทันเวลา เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

2. *ด้านงบประมาณ* ควรมีการเพิ่มค่าตอบแทนหรือสิ่งจูงใจอื่นๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับจำนวนเงินงบประมาณที่มีอยู่เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและควรเพิ่มงบประมาณในด้านการเพิ่มอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องใช้สำนักงานอื่นให้เพียงพอกับการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้

3. *ด้านวัสดุอุปกรณ์* ควรเพิ่มจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อความต้องการในการทำงาน และแยกงานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินออกจากงานอื่น เพื่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศหรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งช่วยให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการบริหารจัดการข้อมูลจำนวนมาก ช่วยผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานได้ด้วยความสะดวกรวดเร็ว และง่ายต่อการนำไปใช้ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ประหยัดเวลาในการปฏิบัติงาน ลดต้นทุนการบริหารข้อมูลและเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับบุคลากร

4. *ด้านการบริหารจัดการ* ควรทำการปฏิวัติการทำงานด้วยการให้ความสำคัญกับลูกค้าคือประชาชนเป็นหลัก เริ่มต้นที่ความต้องการและปัญหาของประชาชน ปิดท้ายด้วยการตอบสนองความต้องการและการแก้ปัญหาของประชาชน โดยลดขั้นตอน วิธีปฏิบัติดั้งเดิมที่ซับซ้อนยุ่งยาก และสร้างกรอบวิธีการปฏิบัติขึ้นใหม่ โดยยึดการตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลักอย่างมีมาตรฐานเดียวกันทุกแห่งสอดคล้องกับ ครินรัตน์ วิรุณพันธ์ (2550) และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีอย่างต่อเนื่องสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชน ในการเสียภาษีให้เกิดความยินยอมและเต็มใจในการเสียภาษี ควรมีมาตรการเพิ่มโทษสำหรับผู้ที่ไม่เสียภาษีให้แก้รู้มากขึ้น

5. *ด้านการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน* ควรมีมาตรการให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งต้องจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพราะแผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดเก็บรายได้ให้ครบถ้วน ถูกต้องเป็นธรรม ทำให้ทราบว่าที่ดินแปลงไหนควรเก็บภาษีบำรุงท้องที่แปลงไหนควรเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และรวมถึงใบอนุญาตประกอบกิจการค้าต่างๆ ด้วย ซึ่งจะทำให้สามารถปฏิบัติงานในการจัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับเจษฎา ชุ่มพันธ์ (2548) อีกทั้งควรมีแนวทางในการเพิ่มอัตรากำลังของบุคลากรด้านการจัดเก็บรายได้ โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้โดยเฉพาะ เพราะบุคลากรมีภาระงานประจำอยู่แล้ว จึงไม่ค่อยมีเวลาในการศึกษาพัฒนาความรู้ ความชำนาญด้านการนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ สำหรับบุคลากรที่มีอยู่แล้ว จะต้องมีการพัฒนาโดยการศึกษาอบรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

สรุปผลการวิจัย

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความถูกต้องครบถ้วนในการจัดเก็บรายได้ ต้นความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บรายได้และด้านมาตรการตรวจสอบตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรและด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการตามลำดับ เจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับปริมาณของงานจัดเก็บรายได้ที่มีอยู่ จึงจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดความรวดเร็วทันเวลาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ คือ ผู้บริหารควรมีนโยบายในการปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ เพื่อลดขั้นตอน วิธีการมีการนำระบบสารสนเทศแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาประยุกต์ใช้ในระบบการจัดเก็บรายได้ภายใต้มาตรฐานการบริการที่เท่าเทียมกัน และสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเสียภาษีอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการวิจัยโดยแยกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและเหมาะสมในการดำเนินการจัดเก็บรายได้

1.2 ควรมีการให้ความรู้และอธิบายความสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ภาษีค่าธรรมเนียมกับประชาชนผู้เสียภาษีมากขึ้น

1.3 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเอาใจใส่และให้ความสำคัญกับการจัดเก็บ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านต่างๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับความสูญเสียที่เกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 บทบาทของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายได้

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ พวงงาม. (2550). การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย หลักการ และมิติใหม่ในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 6).

กรุงเทพฯ: วิทยุชน.

จุติมา รามัญศรี. (2545). การวิเคราะห์ความพยายามในการจัดเก็บภาษีของกรุงเทพมหานคร. (วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

เจษฎา ชะอุ่มพันธ์. (2548). การศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอ เชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2550). การวิจัยนโยบายสาธารณะ : ประเมินกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่นในระดับ พื้นที่. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

- เนาวรัตน์ ธรรมวรางกูร. (2551). ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำควน อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2550). การคลังรัฐบาลและการคลังท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รศุคนธ์ พองมูล. (2551). แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลาปูน. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- วลาสินี เมฆนิติกุล. (2551). การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- วัชรระ หอมจันทร์กลุ่ม. (2551). การศึกษาสาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิด ประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลชลสิทธิ์ อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ศรินรัตน์ วิรุณพันธ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- สกันธ์ วัณญวัฒนา. (2551). การบริหารการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.